

maa ikke misforstaa mig, som om jeg anser Bankerne for værre end Nagerkarlene. Jeg finder derimod i alt Fald, at Bankerne ere uheldige Institutioner for Husmændene at komme i Lag med, saaledes beder jeg mine Ord forstaaede. Men om de vække lidt Munterhed, kunde jeg gjerne ønske at føre den over paa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), thi den Maade, hvorpaa han har motiveret sin Stilling, er for mig saa besynderlig, at jeg nok finder, at Nogen let kunde trække paa Smilebaandet. Naar han ikke havde bedre Grunde, endrer det mig i høi Grad, efter at saa mange Medlemmer af Thinget have stillet sig saaledes til Forslaget, som de have — hvorover jeg har glædet mig —, at han ikke derigjennem har kunnet faae den Overbevisning, at Lovforslaget vil blive til virkelig Nytte for de paagældende Samsundsklasser. Det er altsaa en meget ensidig Stilling, det ærede Medlem indtager, og saa har man Ret til at forlange, at Fremstillingen deraf i alt Fald ledsages med en god Begrundelse. En saadan har det efter min Opfattelse ikke faaet, og det har givet mig Anledning til at gjøre disse Bemærkninger. Søvrigt slutter jeg mig til de Udtalelser, vi have hørt af den sidste ærede Taler og af min ærede Nabo tilvenstre (Th. Nielsen), og ikke mindst vil ogsaa jeg takke den ærede Minister, idet det er min fulde Overbevisning, at det bliver et saa stort Samsundsgode overfor en vis Klasse af Medborgere, som vi ikke i mange Aar have havt. Jeg holder mig fuldt overbevist om, at det vil vise sig som saare frugtbringende og — det undser jeg mig ikke ved at udtale — jeg anser dette Lovforslag for et af de bedste Minder, den ærede Minister vil sætte sig over sin Virksomhed som Minister; saaledes veed jeg ogsaa, de Fleste betragte det.

Berg: Jeg skal ikke opholde den ærede Forsamling. Jeg er enig i de Betragtninger, der gaa ud paa at stemme imod Ændringsforslagene 1, 2, 3. Jeg erkjender, at man kunde stemme for Ministerens Ænderingsforslag og derved danne en i Realiteten ganske naturlig Grænse mellem dette Lovforslags Omraade og det Omraade, det idag anmeldte Lovforslag gaar ud paa. Men jeg tror paa den anden Side, det vil svække den anden Lovs Viemed og dens eventuelle Strafftræden, dersom den, hvad jeg haaber, kommer ud, om man gaar ind paa Ministerens Ændering. Jeg er dernæst tilbøjelig til at tro, at tilsvarende Kjøbstadeieendomme som dem, der er Tale om her, i Sylland høre hjemme under Kjøbstadkreditforeninger og ikke under Landkreditforeninger. Jeg erindrer det ikke bestemt i Diebliffet, men jeg tror det er Tilfældet, og hvis saa er, forekommer det mig en Grund mere til at lade disse Eiendomme, ogsaa de mindre, blive ved Kjøbstaderne. Hvorvidt der

skulde i denne Lov tages Hensyn til Bærdien af Jorben, som det ærede Medlem nævnte, vil jo komme under nærmere Forhandling sammen med det i Dag anmeldte Lovforslag. Utsaa de ærede Talere, der have talt deraf, følger jeg med Hensyn til Forslagene Nr. 1—3. Jeg anser ikke Nr. 3 for et ligegyldigt Forslag. Vi have hørt her idag, at man behøver en æret Jurist, som vor Kollega, det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (G. Steffensen) for at forklare os, at i Lovgivningen falde Ordene „Panteobligation“ og „Pantebrev“ ikke sammen i mindste Maade. Pantebrev kan ganske vist betyde Panteobligation, men det kan ogsaa betyde mange andre Ting, derimod er det et ganske korrekt og forstaaeligt Udtryk for det Dokument, der her omhandles, at kalde det Panteobligation. Det forekommer mig, at det vilde være vildledende i det Hele i Handel og Wandel, naar man havde to Kreditkasser, der kalde deres Bærdipapirer Obligationer, og vi saa havde en tredje, der kalder dem Pantebrev. Jeg tror, at af Hensyn til almindelig Forretningsgang er det naturligt at blive derved. Jeg vil ikke have Noget imod, at man vælger det kortere Udtryk ved en saadan Leilighed, naar det kan blive mere almindelig Sprogbrug, idet det stærkere pointerer, hvad der skal forstås derved i Mod sætning til andre Bærdipapirer, men at kaste det saaledes ind ved et lille Ændringsforslag for en enkelt Lovs Vedkommende, naar alle andre fideordnede Lovbestemmelser bruge det nu i Lovforslaget staaende Udtryk, tror jeg ikke, er naturligt. Denne Tægen efter Jordanskning tror jeg ikke er meget heldig; der hører noget mere til at give sig ind paa den Jordanskning, som det ærede Firma har sat sig til sin, forresten smukke, Opgave end blot at se paa de enkelte Bogstaver; man maa ogsaa tage Hensyn til, hvorledes de forskellige Udtryk opfattes i det virkelige Liv, hvad der der gjør Fortræd eller ikke Fortræd. — Med Hensyn til Forslaget Nr. 4 ser jeg meget godt, at denne Sag har to Sider. Det er en ganske eiendommelig Stilling, hvori Staten kommer til at staa her. Jeg har ikke hørt Nogen endnu, der har gjort nogenstomhøist Beregning over, hvilken Betydning det har for Statskassen, at vi vedtage denne Lov. Jeg har ikke hørt Nogen forklare os, hvilken Indflydelse det vil have f. Ex. under stærk Nedgang i Eiendomspriserne og isørigt under overordentlig vanskelige Forhold, at Staten garanterer disse Papirer; uagtet jeg ikke har hørt det — og det er ganske naturligt, for det er sikkert temmelig umuligt — har jeg alligevel aldeles ingen Frygt med Hensyn til Statskassens Stilling, thi under saa yderst vanskelige Forhold vilde det for Staten, for hele Samfundet være af saa overordentlig Betydning, at de paagældende Statsborgere kunne blive bevarede i rolig Besiddelse af deres Lidet, at Statskassen nok kan vove sig paa hele Samfundets Begne noget ud og risikere Noget i den Henseende